

Εορτάστηκαν οι Άγιοι Δισχιλίοι Ναουσαίοι Νεομαρτύρων και η 204η επέτειος του Ολοκαυτώματος της Ναούσης

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας](#)

Την Κυριακή του Θωμά 19 Απριλίου το πρωί στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού Ναούσης με την ευκαιρία της εορτής των Αγίων Δισχιλίων Ναουσαίων Νεομαρτύρων που μαρτύρησαν το 1822 τελέστηκε Πολυαρχιερατικό Συλλείτουργο.

Στην Θεία Λειτουργία προεξήρχε ο Ποιμενάρχης μας, Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων και έλαβαν μέρος οι Θεοφιλέστατοι Επίσκοποι Αμφιπόλεως κ. Χριστοφόρος, ο οποίος χοροστάτησε στον Όρθρο και Δομενίκου κ. Αθηναγόρας.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας τελέστηκε Δοξολογία επί τη 204η επετεία του Ολοκαυτώματος της πόλεως, χοροστατούντος του Μητροπολίτου μας κ. Παντελεήμονος, παρουσία του εκπροσώπου της Κυβερνήσεως, Υφυπουργού Ανάπτυξης κ. Λάζαρου Τσαβδαρίδη, του Δημάρχου της ηρωικής πόλεως Ναούσης κ. Νικολάου Κουτσογιάννη, των Βουλευτών και εκπροσώπων των τοπικών πολιτικών και στρατιωτικών αρχών.

Ακολούθησε τρισάγιο στο «Χώρο Θυσίας» στον ποταμό Αράπιτσα και ρίψη στεφάνου στον καταρράκτη στον οποίο θυσιάστηκαν οι Ναουσαίες γυναίκες με τα μικρά τους παιδιά για να μην πέσουν στα χέρια των Τούρκων. Τέλος έγινε η καθιερωμένη μαθητική και στρατιωτική παρέλαση.

Ομιλία Σεβασμιωτάτου

«Σέ τόν χοϊκή παλάμη, ψηλαφώμενον πλευράν ... έν ύμνοις μεγαλύνωμεν».

Κυριακή τοῦ Θωμᾶ σήμερα καί ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ στό πρόσωπο τοῦ μαθητοῦ τοῦ Κυρίου, πού ἀπουσίαζε ἀπό τίς προηγούμενες ἐμφανίσεις του, τόν θρίαμβο τῆς πίστεως ἔναντι τῆς ἀπιστίας. Τιμᾷ τήν ὁμολογία τοῦ ἀποστόλου Θωμᾶ πού νικά τήν ἀμφιβολία καί τήν ἀμφισβήτηση. Τιμᾷ τήν ἀγάπη καί τή συγκατάβαση τοῦ Κυρίου πού ἐπιθυμεῖ νά πείσει τόν ἄνθρωπο γιά τήν ἀλήθειά του.

Γιατί, ἄν τήν περασμένη Κυριακή ὁ ἀναστάς Διδάσκαλος ἀπέτρεψε τήν πιστή μαθήτριά του, τή Μαρία τή Μαγδαληνή, νά τόν ἀγγίξει, ὅταν τόν συνάντησε στόν κῆπο τοῦ Ἰωσήφ τό πρῶί τῆς μιᾶς τῶν Σαββάτων, λέγοντάς της: «Μή μου ἅπτου», σήμερα προσφέρει τά πληγωμένα του χέρια καί τή λογχευθεῖσα πλευρά του στόν ἄπιστο μαθητή του, τόν Θωμᾶ, γιά νά τά ψηλαφήσει.

Ὁ Χριστός δέν ἀδικεῖ τή Μαρία οὔτε ἐπιφυλάσσει κάποια ιδιαίτερη μεταχείριση στόν Θωμᾶ. Στήν πρώτη ἀναγνωρίζει τήν πίστη της καί τήν ἐπιβραβεύει μέ τόν μακαρισμό γιά τούς «μή ἰδόντας καί πιστεύσαντας». Στόν δεύτερο ἀναγνωρίζει τήν ἀνθρώπινη ἀδυναμία καί τοῦ παραχωρεῖ μία δεύτερη εὐκαιρία, γιά νά τόν ἐλκύσει στήν πίστη καί νά τόν ὀδηγήσει στήν ὁμολογία: «Ὁ Κύριός μου καί ὁ Θεός μου».

Καί στίς δύο περιπτώσεις ἡ πίστη καί ἡ ἀγάπη στόν Χριστό γίνονται ἀφορμή θαρραλέας ὁμολογίας πού δέν ἐπηρεάζεται οὔτε ἀπό τόν φόβο τῶν Ἰουδαίων οὔτε ἀπό ἐκεῖνον τῆς ρωμαϊκῆς κουστωδίας πού φυλάσσει τόν τάφο τοῦ Ἰησοῦ. Γίνονται θαρραλέα ὁμολογία πού ὑπερβαίνει τόν χρόνο καί γίνεται διαρκές παράδειγμα γιά ὅλους.

Αὐτή τή θαρραλέα ὁμολογία ἐπανελάβαν μέ τόν δικό τους τρόπο καί οἱ δισχίλιοι ἅγιοι Νεομάρτυρες καί οἱ ἥρωες τοῦ Ὀλοκαυτώματος τῆς Ναούσης.

Ἡ ἀγάπη τους στόν Χριστό καί στήν πατρίδα ἦταν αὐτή πού ἔδιωξε τόν φόβο ἀπό τίς καρδιές τους καί, παρότι γνώριζαν πῶς οἱ συνθῆκες ἦταν ἀντίξοες, τόλμησαν νά ἐπαναστατήσουν καί νά ἀγωνισθοῦν γιά τήν ἐλευθερία τῆς πατρίδος, γιά νά μποροῦν νά λατρεύουν ἐλεύθεροι καί χωρίς φόβο τόν ἀναστάντα Χριστό.

Καί ὅταν ὁ ἄνισος ἀγώνας τελειώνει καί βρίσκονται ἀντιμέτωποι μέ τό δίλημμα νά ἀρνηθοῦν ἢ τόν Χριστό ἢ τή ζωή τους, οἱ ἥρωικοί Ναουσαῖοι, ἄνδρες, γυναῖκες καί παιδιά, δέν διστάζουν νά πάρουν τή δύσκολη ἀλλά ὀρθή ἀπόφαση. Μέ τή δύναμη τοῦ Χριστοῦ ἀγωνίσθηκαν, γιά τή δική του πίστη ἀγωνίσθηκαν, πῶς θά μποροῦσαν τώρα νά τόν ἀρνηθοῦν;

Πῶς θά μποροῦσαν τώρα νά ὑποκύψουν στίς ὑποσχέσεις καί τίς ἀπειλές τοῦ Λουμπούτ πασᾶ;

Πῶς θά μποροῦσαν νά προδώσουν αὐτό γιά τό ὁποῖο ἀγωνίσθηκαν καί νά φανοῦν ἀσυνεπεῖς καί δειλοί;

Γιά τούς γενναίους Ναουσαίους, τούς ἄνδρες καί τά παιδιά, πού συγκέντρωσε ὁ Τοῦρκος στό Κιόσκι τῆς Ναούσης, ἀλλά καί γιά τίς ἥρωικές γυναῖκες πού,

προσπαθώντας να ξεφύγουν από τον έχθρο, βρέθηκαν αποκλειμένες στην Άράπιτσα, αλλά και για εκείνες τις θαρραλέες συζύγους και θυγατέρες των αρχηγών της επανάστασης, που τις μετέφερε ο Λουμπότ πασάς στις φυλακές της Θεσσαλονίκης, πιστεύοντας ότι εκεί θα τις μεταπείσει εύκολότερα, χρησιμοποιώντας και τη βία, δεν υπήρχε δίλημμα. Ύπηρχε μόνο η ακατάβλητη θέληση να ομολογήσουν την πίστη τους στον αναστάνα Χριστό που ήταν ταυτόσημη με τον σκοπό του αγώνος τους.

Έπέλεξαν, λοιπόν, τό μαρτύριο, με γενναιότητα και τόλμη, με θάρρος και παρρησία που κατήσχυνε τους άλλοθρήσκους και συγκίνησε όλο τον κόσμο.

Έπέλεξαν τό μαρτύριο ως τρόπο ομολογίας της πίστεως στον Χριστό αλλά και της αγάπης τους για την πατρίδα και την ελευθερία, γιατί γνώριζαν ότι δεν αξίζει να θυσιάσει κανείς την πίστη και τά ιδανικά του για μία πρόσκαιρη ζωή χωρίς αξιοπρέπεια, μία πρόσκαιρη ζωή που θα κατέληγε σε έναν θάνατο χωρίς την ελπίδα της αναστάσεως.

Έπέλεξαν οι δισχίλιοι άγιοι Νεομάρτυρες της Ναούσης τον μαρτυρικό θάνατο, σκύβοντας υπερήφανοι τό κεφάλι τους στό σπαθί του δημίου, αν και έβλεπαν εκατοντάδες άλλους σφαγμένους μπροστά τους, ή πέφτοντας τραγουδώντας στά νερά της Άράπιτσας ή ακόμη υμνώντας τον Θεό που τις αξίωσε να μαρτυρήσουν υπομένοντας τά δήγματα των μελισσών και των φιδιών, στά όποια καταδίκασε τις συζύγους των όπλαρχηγών και των προυχόντων ή μανία του Λουμπότ πασά.

Έπέλεξαν οι δισχίλιοι άγιοι Νεομάρτυρες της Ναούσης να αφήσουν τον τύπο των δικών τους ήλων και των δικών τους μαρτυρικών αϊμάτων στην ιστορία της ήρωικής πόλεως μας, για να έμπνέουν και να διδάσκουν και έμας, που παρασυρμένοι από την καθημερινότητα και τις ατέρμονες διαφημίσεις των έπιγείων ανέσεων και απολαύσεων, ξεχνοϋμε τή σημασία της πίστεως στον Χριστό για τή ζωή μας, ξεχνοϋμε την αξία της ελευθερίας όχι μόνο της έθνικης αλλά και της προσωπικής από κάθε τι που μάς υποδουλώνει και μάς καθιστά δεσμίους του ψεύδους και της ανθρωπίνης κακίας.

Γι' αυτό και έμεϊς σήμερα τιμοϋμε τους ήρωες της Ναούσης, τιμοϋμε τους άγίους Νεομάρτυρες της πόλεως μας, άνδρες, γυναϊκες και παιδιά, που μάς κληροδότησαν ένα ανυπέβλητο πρότυπο θάρρους και γενναιότητος, αλλά και ένα ακόμη μεγαλύτερο πίστεως στον αναστάνα Κύριο, με τή δύναμη του όποίου ό άνθρωπος είναι ικανός να υπερβεϊ τον έαυτό του και να νικήσει ό,τι του άντιστέκεται.

Πιστοί στην παράδοση της ήρωικής πόλεως μας μνημονεύουμε τή θυσία και τό

μαρτύριό τους καί επικαλούμεθα τίς πρεσβεΐες τους γιά τήν πόλη, γιά τήν πατρίδα μας καί γιά τόν καθένα μας ξεχωριστά, ιδιαίτέρως στίς δύσκολες συνθήκες πού διερχόμεθα στίς ήμέρες μας. Καί τούς ζητοῦμε νά μᾶς ἐνισχύουν γιά νά δίδουμε καί ἐμεῖς τή μαρτυρία τοῦ ἀναστάντος Κυρίου πού χαρίζει τήν ἐλπίδα στούς ἀνθρώπους καί στόν κόσμο μας.

Κλείνοντας τίς ταπεινές αὐτές σκέψεις θά ἤθελα νά ἐκφράσω τίς ὀλοκάρδιες εὐχαριστίες μου πρός τόν Θεοφιλεστάτου Ἐπίσκοπου, τόν Ἅγιο Ἀμφιπόλεως κ. Χριστοφόρο, ἀλλά καί τόν δικό μας, τόν Ἅγιο Δομενίκου, κ. Ἀθηναγόρα, οἱ ὁποῖοι τίμησιν καί λάμπρυναν μέ τήν παρουσία καί τή συμμετοχή τους τίς λατρευτικές καί ἐόρτιες ἐκδηλώσεις τῆς Ἱερᾶς μας Μητροπόλεως καί τῆς πόλεώς μας πρός τιμήν τῶν ἁγίων Ναουσαίων Νεομαρτύρων καί τῶν ἡρώων τοῦ Ὀλοκαυτώματος τῆς Ναούσης.

Εὐχαριστῶ ἀκόμη τόν Ὑπουργό μας, τόν ἐκπρόσωπο τῆς κυβερνήσεως καί ὅλους τούς παρισταμένους ἐκπροσώπους τῶν πολιτικῶν καί στρατιωτικῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως καί τῆς ἐπαρχίας μας καί ὅλους ἐσᾶς πού ἦλθατε γιά νά τιμήσουμε τή μνήμη τῶν ἁγίων Ναουσαίων Νεομαρτύρων καί τούς ἡρωικούς ἀγωνιστές τῆς ἐλευθερίας τῆς πόλεώς μας.